Lietas arhīva Nr. C-5220-21/34
ECLI:LV:RVPT:2021:1214.C30522021.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2021.gada 14.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu rakstveida procesā izskatīja civillietu Kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

[1] 2021. gada 6.maijā prasītāja Kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" (pirms nosaukuma maiņas - Kooperatīvā sabiedrība "Latgale V") cēlusi vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. A/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasības priekšmets ir zemes nomas maksas parāds par laika periodu no 01.12.2010. līdz 31.12.2020.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/laikā no 2005.gada 23.septembra līdz 2020.gada 22.oktobrim bija reģistrētas /pers. B/ (iepriekš - /pers. B/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā, uz kura atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 1006 m^2 platībā.

No 2002.gada 19.novembra līdz 2021.gada 16.maijam Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/bija reģistrētas /pers. D/ īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma.

Savukārt no 2020.gada 22.oktobra Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/reģistrētas prasītājas īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, un no 2021.gada 16.maija tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma. Uz šī zemesgabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemesgabala 405 m^2 platībā.

Prasītāja no zemes īpašniekiem ieguvusi prasījuma tiesības pret ēkas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parādu samaksu, pamatojoties uz Cesijas līgumu.

Līdz ar to starp zemes īpašniekiem un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu un 54. panta pirmo un otro daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 1805., 2141. un 2142. pantu, prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no atbildētājas prasītājas labā zemes nomas maksas parādu 194,48 EUR no 01.12.2010. līdz 31.12.2020 un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 10,54 EUR no 01.12.2020. līdz 31.12.2020; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 70,00 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR un izdevumus advokāta palīdzības samaksai 147 EUR; noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus – 6 % gadā no galvenā parāda.

[1.2.] 2021. gada 6.septembrī prasītāja Kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" iesniedza tiesā prasības grozījumus, kuros pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu un 54. panta pirmo un otro daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.3 panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 1805., 2141. un 2142. pantu, prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no atbildētājas prasītājas labā zemes nomas maksas parādu 213,19 EUR no 01.12.2020. līdz 31.12.2021. un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 10,54 EUR no 01.12.2020. līdz 31.12.2014.; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 70,00 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR un izdevumus advokāta palīdzības samaksai 147 EUR; noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus – 6 % gadā no galvenā parāda.

[1.3.] 2021.gada 26.novembrī tiesā saņemti prasītājas papildu paskaidrojumi, kurā norādīts, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

[2] Prasības pieteikuma noraksts atbildētājai nosūtīts uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi un prasības pieteikumā norādīto atbildētājas dzīvesvietas adresi, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai, papildus informējot, ka paskaidrojumu neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī izskaidrojot atbildētāja tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Vienlaikus atbildētājai izskaidrotas Civilprocesa likuma 74.pantā norādītās lietas dalībnieku procesuālās tiesības, tajā skaitā – tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, papildus informējot, ka lietu skatīs tiesnesis V.Prudņikovs.

Atbildētāja līdz lietas izskatīšanai nav sniegusi paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu, kā arī nav lūgusi lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[3] Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu, tā papildinājumiem, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[3.1] Lietas izskatīšana gaitā noskaidrots, ka /pers. D/ no 2002. gada 19. novembra līdz 2021. gada 6. maijam bija reģistrētas īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no zemesgabala 1412 m^2 platībā /adrese/ (kadastra Nr. /numurs B/), no 2021. gada 6. maija īpašuma tiesības uz šīm daļām pieder prasītājai. /pers. B/ (iepriekš – /pers. BB/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no zemesgabala bija no 2005. gada 23. septembra līdz 2020. gada 22. oktobrim, kad tās ieguva prasītāja. Tātad no 2021. gada 6. maija prasītājai pieder viss zemes gabals.

No lietas materiālos esošā 2000.gada 3.novembra zemes robežu plāna ēku un būvju īpašuma tiesību nostiprināšanai redzams, ka ēkai, kas atrodas /adrese/, piesaistīta zemes kopplatība sastāda 1554 kv.m.

No lietas materiālos esošajiem 2000.gada 3.novembra un 2002.gada 30.maija zemes robežu plāniem un 2020.gada 17.augusta funkcionāli

piesaistāmā zemes gabala plāna nepārprotami izriet, ka ēkas (būvju) īpašums /adrese/, atrodas uz zemesgabaliem ar kadastra Nr./numurs C/un /numurs G/.

Tādējādi atzīstams, ka uz zemesgabala ar kadastra numuru /numurs D/atrodas dzīvojamā ēka ar adresi /adrese/, kurai piesaistītā zemesgabala daļas platība sastāda 405 m^2.

No prasības pieteikuma un uzziņas no VVDZ redzams, ka atbildētājai nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr. 62 un kopīpašuma 3492/201030 domājamo daļu, kadastra numurs: /numurs E/, kas atrodas /adrese/.

No 2020. gada 17. augusta Mantiskā ieguldījuma kooperatīvās sabiedrības pamatkapitālā pieņemšanas-nodošanas akta redzams, ka tas noslēgts starp /pers. B/ kā biedri un prasītāju, un ar minēto aktu /pers. B/ nodeva prasītājai prasījuma tiesības par nesamaksāto zemes nomas maksu pret ēkas /adrese/, īpašniekiem, kas izriet no zemes nomas tiesiskajām attiecībām, pamatojoties uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piekto daļu, 12. pantu un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. pantu un Civillikumu, un nosakot, ka šis akta punkts uzskatāms par patstāvīgu cesijas līgumu.

Savukārt saskaņā ar Cesijas līguma 1. punktu, kas noslēgts starp /pers. D/ un prasītāju, līguma parakstīšanas dienā /pers. D/ nodod prasītājai prasījuma tiesības par nesamaksāto zemes nomas maksu pret ēkas /adrese/, īpašniekiem, kas izriet no zemes nomas tiesiskajām attiecībām, pamatojoties uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piekto daļu, 12. pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. pantu un Civillikumu. Cesijas līguma 5. punktā noteikts, ka šis līgums stājas spēkā tā abpusējas parakstīšanas dienā.

[3.2] Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Civillikuma 1402. pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Dzīvokļu īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punktā noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 1069. pantam visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Saskaņā ar Civillikuma 1071. pantu uz kopējo lietu guļošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14. panta pirmās daļas 1. punktam, atzīstams, ka zeme un uz tās esošā daudzdzīvokļu māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti.

Likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piektajā daļā noteikts, ka gadījumos, ja zemes un apbūves īpašnieki ir dažādi, viņu savstarpējās attiecības regulējamas saskaņā ar šā likuma 12. pantu. Attiecībās, kuras minētais pants neregulē, piemērojami Civillikuma noteikumi.

Arī atbilstoši Satversmes tiesas 2009. gada 13. februāra sprieduma lietā Nr. 2008-34-01 secinājumu daļas 14.3. punktam, ja zeme un uz tās esošā ēka pieder dažādām personām, to tiesiskās attiecības atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. pantam tiek regulētas ar piespiedu nomu. Šis vispārīgais princips attiecas uz jebkuru gadījumu, kad zemes reformas rezultātā zemei ir viens, bet ēkai - cits īpašnieks.

Augstākās tiesas praksē vairākkārt norādīts, ka, pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, iztrūkst pušu labprātīgas vienošanās elements. Piespiedu nomas attiecībām ir tikai nosacīta līdzība ar līgumiskām attiecībām, jo būtībā šīs attiecības ir likumiskas (*Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 25. februāra spriedums lietā Nr. SKC-71/2009, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 25. augusta spriedums lietā Nr. SKC-104/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 20. decembra spriedums lietā Nr. SKC-349/2016, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 31. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-4/2017*).

Piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās zemes nodošana lietošanā nenotiek, jo nekustamā īpašuma reformas rezultātā izveidojies zemes lietojums pastāv kā ar likumu noteiktas zemes īpašnieka tiesības saņemt nomas maksu, īpašnieka tiesības lietot zemi un pienākums veikt samaksu par lietoto nomas priekšmetu (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 3. novembra spriedums lietā Nr. C17116307, Nr. SKC-255/2016*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar lietā esošiem rakstveida pierādījumiem pierādīts, ka no 2010.gada 1.decembra starp zemesgabala īpašniekiem un atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieci pastāvēja zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības un ka nomas priekšmets ir zemesgabala 3492/201030 daļa, kas atbilst atbildētājai piederošām kopīpašuma 3492/201030 domājamām daļām no būves, no dzīvojamai mājai funkcionāli piesaistītā zemesgabala platības 405 m^2.

[3.3] Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta $2.^1$ daļā (redakcija no 2010. gada 24. novembra līdz 2017. gada 26. jūnijam) noteikts, ka, pušu vienošanās neesamības gadījumā, par zemes nomu jāmaksā 6 % no zemes kadastrālās vērtības. Savukārt šo likumu redakcijās no 2017. gada 27. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim - pušu vienošanās neesamības gadījumā, par zemes nomu no 2018. gada 1. janvāra jāmaksā līdz 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības; no 2019. gada 1. janvāra - līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības; no 2020. gada 1. janvāra - līdz 3 % gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Ar Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumu lietā Nr. 2017-17-01 nospriests atzīt 2017. gada 1. jūnija likuma "Grozījumi likumā "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju"" 1. pantu un 2017. gada 22. jūnija likumu "Grozījums likumā "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās"" par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam un spēkā neesošu no 2019. gada 1. maija.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 32. panta otro daļu Satversmes tiesas spriedums un tajā sniegtā attiecīgās tiesību normas interpretācija ir obligāta visām valsts un pašvaldību institūcijām (arī tiesām) un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām. Satversmes tiesas spriedumam piemīt likuma spēks, un tas ir vispārsaistošs.

Kā izriet no Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa sprieduma 24. punkta, apstrīdētās normas neatcēla uzreiz, lai piespiedu nomas tiesiskās attiecības un piespiedu nomas maksu neatstātu vispār bez jebkāda likuma regulējuma, kā arī lai likumdevējam dotu laiku noteikt jaunu nomas tiesisko attiecību regulējumu, atbilstošā likumdošanas procesā un ar pienācīgu iecerētā tiesiskā regulējuma izvērtējumu.

Tā kā ar minēto Satversmes tiesas spriedumu nav noteikts, ka apstrīdētās tiesību normas uzskatāmas par spēkā neesošām no normas pieņemšanas brīža, tās ir saistošas un piemērojamas, izlemjot šajā lietā jautājumu par zemes nomas maksas apmēru 2018. gadā un 2019. gadā no 1. janvāra līdz 30. aprīlim.

No 2019. gada 1. maija likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta $2.^1$ daļā noteikts, ka zemesgabala nomas maksu nosaka pusēm rakstveidā vienojoties. Nomas maksas apmērs, ja puses par to nevar vienoties, likumā vairs nav noteikts.

Tiesa ņem vērā, ka piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās zemes nodošana lietošanā nenotiek, jo nekustamā īpašuma reformas rezultātā izveidojies zemes lietojums turpina pastāvēt, kā arī ar likumu ir noteiktas gan zemes īpašnieka tiesības saņemt nomas maksu, gan ēkas īpašnieka tiesības lietot zemi un pienākums veikt samaksu par lietoto nomas priekšmetu. Līdz ar to, nav būtiskas nozīmes tam, ka starp zemes īpašniekiem un atbildētāju līdz

2019. gada 31. aprīlim nebija noslēgts zemes nomas līgums rakstveidā. Par šo periodu nav nepieciešams sākotnēji, proti, pirms nomas maksas parāda piedziņas vērsties tiesā ar prasību par piespiedu nomas attiecību nodibināšanu, jo minētās attiecības pastāv uz likuma pamata. Apstāklis, ka starp zemes īpašnieku un atbildētāju nav noslēgts zemes nomas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt zemes nomu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, tas ir, uz likuma pamata, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (salīdzinājumam skat. *K. Torgāns. Saistību tiesības, TNA, Rīga, 2014, 347. lapa*), secīgi tās nav atkārtoti apstiprināmas ar tiesas spriedumu. Šī konstatācija ir nepieciešama vienīgi mantisko strīdu izšķiršanai, jo bez mantiskā prasījuma tā ir bezpriekšmetiska (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 31. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-69/2017*). Tāpat arī lietā Nr. SKC-69/2017 Augstākā tiesa paudusi atziņu, ka nomas attiecību konstatācija ir pakārtots prasījums gadījumā, kad nav rakstiskas vienošanās par nomas attiecību būtiskajām sastāvdaļām. Arī lietā Nr. SKC-226/2016 Augstākā tiesa atzinusi, ka apstāklis, ka zemes īpašnieks atsevišķa prasījuma veidā nav lūdzis atzīt nomas attiecību pastāvēšanu starp viņu un dzīvokļa īpašnieku, nevar būt pamats, liegt prasītājam iespēju no nomas līguma subjekta saņemt atlīdzību par zemes lietošanu.

Tādējādi prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas zemes nomas maksu no 2010. gada 1.decembra.

[3.4] Saskaņā ar prasītājas aprēķinu no 2010. gada 1.decembra līdz 2021. gada 31. decembrim prasītāja aprēķinājusi atbildētājai zemes nomas maksu 6 % no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētājas atbildības apmēram – atbildētājai piederošajām domājamām daļām, proti: no 2010. gada 1. decembra līdz 2010. gada 31. decembrim 2,04 EUR, par 2011. gadu 21,38 EUR, par 2012. gadu 21,38 EUR, par 2013. gadu 18,71 EUR, par 2014. gadu 18,71 EUR, par 2015. gadu 18,71 EUR, par 2016. gadu 18,71 EUR, par 2017. gadu 18,71 EUR, par 2018. gadu 18,71 EUR, par 2019. gadu 18,71 EUR, par 2020. gadu 18,71 EUR, par 2021. gadu 18,71 EUR, pavisam kopā 213,19 EUR.

/adrese/, ar kadastra numuru: /numurs B/, kadastrālā vērtība 2010. gadā bija 80 464,82 EUR, 2011. un 2012. gadā – 71 523,50 EUR, no 2013. gada līdz 2021. gadam - 62 583 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasītāja, saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (redakcijās no 2010. gada 24. novembra līdz 2017. gada 26. jūnijam) pamatoti aprēķinājusi zemes nomas maksu 6 % apmērā no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētāja atbildības apmēram no 2010. gada 1. decembra līdz 2017. gada 31. decembrim, proti: par no 2010. gada 1. decembra līdz 2010. gada 31. decembrim 2,04 EUR, par 2011. gadu 21,38 EUR, par 2012. gadu 21,38 EUR, par 2013. gadu 18,71 EUR, par 2014. gadu 18,71 EUR, par 2015. gadu 18,71 EUR, par 2016. gadu 18,71 EUR, par 2017. gadu 18,71 EUR.

Savukārt, pārbaudot prasītājas aprēķinu par zemes nomas maksu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim, tiesa konstatē, ka tas neatbilst likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajai daļai un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2.[1] daļai (redakcijas no 2017. gada 27. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim), jo prasītāja aprēķinājusi zemes nomas maksu 6 % apmērā no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētājas atbildības apmēram, lai gan bija noteikts, ka no 2018. gada 1. janvāra maksimālais zemes nomas maksas apmērs, pušu nevienošanās gadījumā, ir līdz 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra - līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Līdz ar to prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas zemes nomas maksu par 2018. gadu 15,59 EUR (62 583 EUR (mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālā vērtība) x 405 (mājai piesaistītā zemesgabala platība) / 1412 (visa zemesgabala platība) = 17950,51 EUR x 5 % = 897,53 EUR (zemes nomas maksa visai mājai gadā) x 3492/201030 (atbildētājai piederošās domājamās daļas no dzīvojamās mājas).

Savukārt zemes nomas maksa no 2019. gada 1. janvāra līdz 30. aprīlim ir 4,16 EUR (62 583 EUR (mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālā vērtība) x 405 (mājai piesaistītā zemesgabala platība) / 1412 (visa zemesgabala platība) = 17950,51 EUR x 4 % = 718,02 EUR (zemes nomas maksa visai mājai gadā) x 3492/201030 (atbildētājai piederošās domājamās daļas no dzīvojamās mājas) = 12,47 EUR gadā /12 mēneši = 1,04 EUR zemes noma mēnesī x 4 mēneši).

Tā kā no 2019. gada 1. maija normatīvajos aktos nav noteikts nomas maksas apmērs, pušu vienošanās neesamības gadījumā, kā arī ņemot vērā to, ka pušu starpā nav vienošanās par zemes nomas maksas apmēru no 2019. gada 1. maija, tiesa atzīst, ka prasība daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada jūnijam nav pamatota.

No 2019. gada 1. maija zemes īpašniekiem un dzīvokļu īpašniekiem ir jāvienojas par zemes nomas maksas apmēru, bet gadījumā, ja šāda vienošanās netiek panākta, zemes īpašniekiem ir tiesības celt tiesā prasību par zemes nomas maksas apmēra noteikšanu, kas ir izskatāma vispārējā prasības kārtībā, nevis vienkāršotajā kārtībā, kurā var izskatīt tikai prasības par naudas piedziņu (Civilprocesa likuma 250.[19] panta pirmā daļa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otro daļu (redakcijās, kas bija spēkā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim) un Pārejas noteikumu 44. un 51. punktu prasītāja pamatoti cēlusi prasību par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 10,54 EUR no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 31. decembrim.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenama zemes nomas maksa par 2010. gada decembri 2,04 EUR, par 2011. gadu 21,38 EUR, par 2012. gadu 21,38 EUR, par 2013. gadu 18,71 EUR, par 2014. gadu 18,71 EUR, par 2015. gadu 18,71 EUR, par 2016. gadu 18,71 EUR, par 2017.gadu 18,71 EUR, par 2018. gadu 15,59 EUR, par 2019. gadu no janvāra līdz aprīlim 4,16 EUR, kas kopā sastāda 158,10 EUR, un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 10,54 EUR no 2010. gada 1.decembra līdz 2014. gada 31. decembrim, bet prasība daļā par zemes nomas maksas piedziņu par 2018. gadu 3,12 EUR, par 2019. gadu 14,55 EUR, par 2020. gadu 18,71 EUR un par 2021. gadu 18,71 EUR, kas kopā sastāda 55,09 EUR noraidāma kā nepamatota.

[3.5] Tiesa ņem vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņu, ka tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*1994.gada 19.aprīļa sprieduma "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90) 61.punkts, Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums lietā 10153/82 Austria*).

Līdz ar to tiesa nevērtē citus prasības pieteikumā, ar tā precizējumiem un grozījumiem, paskaidrojumos un atsauksmē ietvertos argumentus, jo tiem nav būtiskas un izšķirošas nozīmes lietā.

[4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem prasītājai atzīstamas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus no parāda summas. Likumisko procentu apmērs nosakāms saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu – seši procenti no simta gadā no nesamaksātās parāda summas, kas sastāda 168,64 EUR.

[5] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 33. pantu, 34. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu, 39. panta pirmās daļas 5. punktu, 41. panta pirmo daļu, 44. panta pirmās daļas 1. punktu un ceturto daļu, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi 82,18 EUR, tas ir, tiesas izdevumi 56,88 EUR (valsts nodeva 52,76 EUR + ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,12 EUR) proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai, un izdevumi advokāta palīdzības samaksai 25,30 EUR apmērā, proti, to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 15% no prasījumu apmierinātās daļas.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei atbildētājai nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

[7] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 44., 93., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25] pantu un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

Kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/ apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Kooperatīvai sabiedrībai "Kibbutz", reģistrācijas Nr.40203219979, labā zemes nomas maksas parādu 158,10 EUR (*par laika periodu no 2010. gada 1. decembra līdz 2019. gada 30. aprīlim*), nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 10,54 EUR (*par laika periodu no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 31. decembrim*) un tiesāšanās izdevumus 82,18 EUR.

Noteikt Kooperatīvai sabiedrībai "Kibbutz", reģistrācijas Nr.40203219979, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās parāda summas.

Noraidīt prasību daļā par zemes nomas maksas piedziņu par 2018. gadu 3,12 EUR, par 2019. gadu 14,55 EUR, par 2020. gadu 18,71 EUR un par 2021. gadu 18,71 EUR, kas kopā sastāda 55,09 EUR.

Samaksa veicama Kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz", reģistrācijas Nr. 40203219979, kontā Nr. LV89HABA0551047684488, AS "Swedbank".

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6.

Tiesnesis V.Prudņikovs